

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

26. juli 2004*

I sag T-201/04 R,

Microsoft Corp., Redmond, Washington (De Forenede Stater), ved avocat J.-F. Bellis og I.S. Forrester, QC,

sagsøger,

mod

Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber ved R. Wainwright, W. Mölls, F. Castillo de la Torre og P. Hellström, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af artikel 4, artikel 5, litra a)-c), og artikel 6, litra a), i Kommissionens beslutning K(2004) 900 endelig udg. af 24. marts 2004 vedrørende en procedure i henhold til artikel 82 EF (sag COMP/C-3/37.792 — Microsoft),

* Processprog: engelsk.

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Den anfægtede beslutning

- 1 Microsoft Corp. (herefter »Microsoft«) fremstiller og markedsfører forskellige former for software, bl.a. styresystemer til personlige computere og til servere.
- 2 Kommissionen vedtog den 24. marts 2004 en beslutning vedrørende en procedure i henhold til artikel 82 EF i sagen COMP/C-3/37.792 — Microsoft (herefter »beslutningen«). Ifølge beslutningen havde Microsoft overtrådt artikel 82 EF og artikel 54 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), idet selskabet havde misbrugt sin dominerende stilling på to punkter.
- 3 Det første misbrug, der er fastslået i beslutningen, består i, at Microsoft nægtede at udlevere »oplysninger vedrørende interoperabiliteten« i henhold til beslutningens artikel 1 til sine konkurrenter i perioden fra oktober 1998 og indtil den dato, hvor

beslutningen blev vedtaget, og afslog at give tilladelse til brug af disse oplysninger med henblik på udvikling og forhandling af konkurrerende produkter til Microsofts på markedet for styresystemer til arbejdsgruppeservere (beslutningens artikel 2, stk. 1).

- 4 Det andet fastslåede misbrug består ifølge beslutningen i, at Microsoft i perioden fra maj 1999 og indtil datoen for beslutningens vedtagelse har gjort salget af styresystemet Windows til personlige computere betinget af et samtidigt køb af softwarepakken Windows Media Player (beslutningens artikel 2, stk. 2).
- 5 Kommissionen pålagde Microsoft en bøde på 497 196 304 EUR for disse to former for misbrug (beslutningens artikel 3).
- 6 I henhold til beslutningens artikel 4 blev Microsoft pålagt at bringe de former for misbrug til ophør, som var fastslået i ovennævnte artikel 2, på den i beslutningens artikel 5 og 6 nærmere angivne måde. Microsoft skal ligeledes afholde sig fra at udvise en adfærd som den, der er nævnt i artikel 2, og ligeledes enhver anden adfærd, der har samme eller tilsvarende formål eller virkning.
- 7 Hvad angår foranstaltninger, der skal afhjælpe den første overtrædelse, fastslås det i beslutningens artikel 5, at Microsoft skal foretage sig følgende:
 - »a) Microsoft skal inden for en frist på 120 dage fra beslutningens meddelelse give oplysninger vedrørende interoperabilitet til alle virksomheder, som har en interesse i at udvikle og forhandle konkurrerende produkter til Microsofts på markedet for styresystemer for arbejdsgruppeservere, og tillade disse virk-

somheder på rimelige og ikke-diskriminerende betingelser at gøre brug af disse oplysninger med henblik på udvikling og forhandling af produkter, der konkurrerer med Microsofts produkter på markedet for styresystemer for arbejdsgruppeservere.

- b) Microsoft skal sikre, at de oplysninger, som stilles til rådighed vedrørende interoperabilitet, konstant opdateres inden for rimelige tidsfrister.

- c) Microsoft skal inden for en frist på 120 dage, regnet fra beslutningens meddelelse, indføre en bedømmelsesmekanisme, der gør det praktisk muligt for interesserede virksomheder selv at søge oplysninger vedrørende omfanget af og betingelserne for anvendelse af disse oplysninger vedrørende interoperabilitet. Microsoft kan opstille rimelige og ikke-diskriminerende betingelser for at sikre, at den adgang, der herved gives, kun gives til bedømmelsesformål.« (Rettens oversættelse.)

8 Den i beslutningens artikel 5 nævnte frist på 120 dage udløber den 27. juli 2004.

9 Som afhjælpende foranstaltning for den anden overtrædelse bestemmes det i artikel 6:

- »a) Microsoft skal inden for 90 dage fra beslutningens meddelelse fremlægge en version af styresystemet Windows til personlige computere, som ikke indeholder softwarepakken Windows Media Player. Microsoft er fortsat berettiget til at sælge styresystemet Windows til personlige computere sammen med softwarepakken Windows Media Player.

[...]« (Rettens oversættelse.)

- 10 Den i artikel 6 omhandlede frist udløb den 28. juni 2004.

Retsforhandlinger og parternes argumenter

- 11 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 7. juni 2004 har Microsoft i henhold til artikel 230, stk. 4, EF anlagt sag med påstand om annullation af beslutningen, subsidiært med påstand om ophævelse eller væsentlig nedsættelse af den pålagte bøde.
- 12 Ved særskilt processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 25. juni 2004 har Microsoft endvidere fremsat begæring om udsættelse af gennemførelsen af beslutningens artikel 4, artikel 5, litra a)-c), og artikel 6, litra a). Ved samme processkrift har Microsoft ligeledes begæret udsættelse af gennemførelsen af de samme bestemmelser i henhold til artikel 105, stk. 2, i Rettens procesreglement, indtil der er truffet afgørelse vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler.
- 13 Samme dag anmodede Retten Kommissionen om at præcisere, hvorvidt den havde til hensigt at søge beslutningen tvangsfuldbyrdet, inden der træffes afgørelse vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler.

- 14 Ved skrivelse modtaget på Rettens Justitskontor samme dag meddelte Kommissionen Retten, at den havde besluttet ikke at søge beslutningens artikel 5, litra a)-c), og artikel 6, litra a), tvangsfuldbyrdet, så længe sagen om foreløbige forholdsregler er verserende.
- 15 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 25. juni 2004 har Novell Inc. (herefter »Novell«), Waltham, Massachussets (De Forenede Stater), ved solicitors C. Thomas, M. Levitt og V. Harris samt advokat A. Müller-Rappard anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen om foreløbige forholdsregler til støtte for Kommissionens påstande.
- 16 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 30. juni 2004 har RealNetworks Inc. (herefter »RealNetworks«), Seattle, Washington (De Forenede Stater), ved advokaterne A. Winckler, M. Dolmans og T. Graf anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen om foreløbige forholdsregler til støtte for Kommissionens påstande.
- 17 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 30. juni 2004 har Computer & Communications Industry Associations (herefter »CCIA«), Washington, DC (De Forenede Stater), ved J. Flynn, QC, og advokaterne D. Paemen og N. Dodoo, anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen om foreløbige forholdsregler til støtte for Kommissionens påstande.
- 18 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 1. juli 2004 har Software & Information Industry Association (herefter »SIIA«), Washington, DC (De Forenede Stater), ved solicitor C.A. Simpson anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen om foreløbige forholdsregler til støtte for Kommissionens påstande.

- 19 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 1. juli 2004 har The Computing Technology Industry Association Inc. (herefter »CompTIA«), Oakbrook Terrace, Illinois (De Forenede Stater), ved advokaterne G. Van Gerven og T. Franchoo samt solicitor B. Kilpatrick anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen om foreløbige forholdsregler til støtte for Microsofts påstande.
- 20 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 2. juli 2004 har The Association for Competitive Technology (herefter »ACT«), Washington, DC (De Forenede Stater), ved advokat L. Ruessmann anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen om foreløbige forholdsregler til støtte for Microsofts påstande.
- 21 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 5. juli 2004 har Digimpro Ltd, London (Det Forenede Kongerige), TeamSystem SpA, Pesaro (Italien), Mamut ASA, Oslo (Norge), og CODA Group Holdings Ltd, Chippenham, Wiltshire (Det Forenede Kongerige) (herefter tilsammen »Digimpro m.fl.«), ved advokat G. Berrisch anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen om foreløbige forholdsregler til støtte for Microsofts påstande.
- 22 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 5. juli 2004 har DMDsecure.com BV, Amsterdam (Nederlandene), MPS Broadband AB, Stockholm (Sverige), Pace Micro Technology plc, Shipley, West Yorkshire (Det Forenede Kongerige), Quantel Ltd, Newbury, Berkshire (Det Forenede Kongerige), og Tandberg Television Ltd, Southampton, Hampshire (Det Forenede Kongerige) (herefter tilsammen »DMDsecure.com m.fl.«), ved advokat J. Bourgeois anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen om foreløbige forholdsregler til støtte for Microsofts påstande.
- 23 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 8. juli 2004 har IDE Nätverksskonsulterna AB, Stockholm (Sverige), Exor AB, Uppsala (Sverige), T. Rogerson, Harpenden, Hertfordshire (Det Forenede Kongerige), P. Setka, Sobeslav

(Den Tjekkiske Republik), D. Tomicic, Nürnberg (Tyskland), M. Valasek, Karlovy Vary (Den Tjekkiske Republik), R. Rialdi, Genova (Italien), og B. Nati, Paris (Frankrig) (herefter tilsammen »IDE Nätverkskonsulterna m.fl.«), ved adokaterne S. Martinez Lage og H. Brokelmann anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen om foreløbige forholdsregler til støtte for Microsofts påstande.

24 Disse begæringer om intervention er blevet forkyndt både for sagsøgeren og sagsøgte i henhold til procesreglementets artikel 116, stk. 1.

25 Ved skrivelse af 6. juli 2004, som Rettens Justitskontor modtog samme dag, har Microsoft meddelt Retten, at selskabet ikke havde nogen indsigelser med hensyn til RealNetworks' interventionsbegæring. Ved skrivelse af 7. juli 2004, som Rettens Justitskontor modtog samme dag, har Microsoft gjort indsigelse med hensyn til Novells interventionsbegæring. Microsoft har ikke fremsat bemærkninger vedrørende de andre interventionsbegæringer inden for den fastsatte frist.

26 I forhold til samtlige parter, som måtte få tilladelse til at indtræde i sagen, har Microsoft ved skrivelser af 6. og 8. juli 2004 anmodet om, at oplysningerne, som er indeholdt i beslutningen, bliver behandlet fortroligt, og at Kommissionen accepterer, at disse oplysninger ikke bliver offentliggjort i den udgave, som vil være tilgængelig på internettet.

27 Ved skrivelser af 6. juli 2004, modtaget af Rettens Justitskontor den følgende dag, har Kommissionen meddelt Retten, at den for det første ikke havde nogen indsigelser med hensyn til interventionsbegæringerne fra henholdsvis Novell, RealNetworks, CCIA og SIIA, og for det andet, at den ikke ville anmode om en fortrolig behandling. Kommissionen har derimod gjort gældende, at CompTIA's interventionsbegæring ikke bør tages til følge.

- 28 Ved skrivelse af 13. juli 2004, som Rettens Justitskontor modtog samme dag, har Kommissionen meddelt Retten, at den ikke havde nogen indsigelser vedrørende til ACT's interventionsbegæring, og at den ikke ville anmode om en fortrolig behandling.
- 29 Kommissionen har derimod ved skrivelse af 13. juli 2004 og derefter ved skrivelser af 14. juli 2004 gjort indsigelser vedrørende interventionsbegæringerne fra henholdsvis Digimpro m.fl., DMDsecure.com m.fl. og IDE Nätverkskonsulterna m.fl.
- 30 Kommissionen har den 21. juli 2004 indgivet sine skriftlige bemærkninger vedrørende anmodningen om foreløbige forholdsregler. Disse blev meddelt Microsoft samme dag.

Interventionsbegæringerne

- 31 I henhold til artikel 40, stk. 2, i Domstolens statut, som gælder for Retten i Første Instans i henhold til samme statuts artikel 53, stk. 1, er en privatpersons ret til at intervenere betinget af, at denne person godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen.
- 32 En berettiget interesse i afgørelsen af en tvist skal forstås som en direkte og aktuel interesse i, at de påstande, der er nedlagt af den part i hovedsagen, som intervenienten ønsker at støtte, tages til følge (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6.3.2003, sag C-186/02 P, Ramondín og Ramondín Cápsulas mod Kommissionen, Sml. I, s. 2415, præmis 7). Ved afgørelsen af, om en intervention skal tillades, efterprøver Domstolen, om intervenienten berøres direkte af den anfægtede retsakt, og om hans interesse i sagens afgørelse er godtgjort (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17.6.1997, forenede sager C-151/97 P(I) og C-157/97 P (I), National Power og PowerGen, Sml. I, s. 3491, præmis 53).

- 33 Såfremt interventionsbegæringen er indgivet i forbindelse med en sag om foreløbige forholdsregler, skal interessen i afgørelsen af sagen forstås som en interesse i afgørelsen af sagen om foreløbige forholdsregler (se i denne retning kendelse afsagt af Rettens præsident den 7.7.1998, sag T-65/98 R, Van den Berg Foods mod Kommissionen, Sml. II, s. 2641, præmis 26 og 27). Ligesom afgørelsen i hovedsagen kan afgørelsen i sagen om foreløbige forholdsregler være til skade for eller til fordel for tredjemands interesser. Heraf følger, at interessen for dem, som har begæret om at indtræde i en sag om foreløbige forholdsregler, skal bedømmes i forhold til følgerne af, at den begærede foreløbige forholdsregel fastsættes, eller at begæringen herom ikke tages til følge, sammenholdt med deres egen økonomiske og retlige situation.
- 34 Det skal præciseres, at ved bedømmelsen af, om der foreligger en direkte og aktuel interesse i afgørelsen i en sag om foreløbige forholdsregler, skal de særlige kendetegn ved en sag om foreløbige forholdsregler tages i betragtning. Inden for rammerne af en sag om foreløbige forholdsregler vil den interesse, der gøres gældende af intervenienten, således i givet fald blive taget i betragtning i forbindelse med interesseafvejningen (jf. i denne retning kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18.11.1999, sag C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health mod Kommissionen, Sml. I, s. 8343). Det er endog muligt, at interesseafvejningen viser sig at få afgørende betydning, såfremt Retten ved behandlingen af den anmodning, der er indgivet til den i en sag om foreløbige forholdsregler, finder, at betingelserne vedrørende fumus boni juris og uopsættelighed er opfyldt. Begrebet interesse i sagens afgørelse skal derfor fortolkes vidt af Retten i en sag om foreløbige forholdsregler, således at det sikres, at bedømmelsen af de forskellige berørte interesser ikke foregribes.
- 35 Det bemærkes under alle omstændigheder, at Rettens bedømmelse af begrebet interesse i sagens afgørelse ikke foregriber Rettens bedømmelse af en interventionsbegæring i hovedsagen.
- 36 Interventionsbegæringerne, som er indgivet af sammenslutninger af virksomheder såvel som af individuelle parter, navnlig af selskaber, vil blive undersøgt en for en.

Begæringerne indleveret af sammenslutninger af virksomheder

- 37 Ifølge fast retspraksis antages der at være ret til at intervenere for sammenslutninger, hvis formål er at varetage deres medlemmers interesser i sager om principielle spørgsmål, der kan have betydning for medlemmerne (kendelsen i sagen National Power og PowerGen, nævnt ovenfor i præmis 32, præmis 66, kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28.9.1998, sag C-151/98 P, Pharos mod Kommissionen, Sml. I, s. 5441, præmis 6, samt kendelse afsagt af Rettens præsident den 30.6.1999, sag T-13/99 R, Pfizer Animal Health mod Rådet, Sml. II, s. 1961, præmis 15, og den 28.5.2001, sag T-53/01 R, Poste Italiane mod Kommissionen, Sml. II, s. 1479, præmis 51). En sammenslutning kan nærmere bestemt få tilladelse til at indtræde i en sag, hvis den repræsenterer et stort antal virksomheder inden for den pågældende sektor, hvis den bl.a. har til formål at varetage medlemsvirksomhedernes interesser, hvis sagen kan give anledning til principielle spørgsmål vedrørende den berørte sektors funktion, og således hvis den dom eller kendelse, der skal afsiges, kan berøre medlemsvirksomhedernes interesser i væsentligt omfang (jf. i denne retning Rettens kendelse af 8.12.1993, sag T-87/92, Kruidvat mod Kommissionen, Sml. II, s. 1375, præmis 14).
- 38 Det skal i øvrigt bemærkes, at den vide fortolkning af sammenslutningers ret til at intervenere beror på et ønske om at forbedre mulighederne for at bedømme den sammenhæng, sagerne indgår i, således at det samtidig undgås, at en lang række individuelle personer eller virksomheder intervenerer, hvilket vil kunne hindre, at sagen afvikles på hensigtsmæssig måde (National Power og PowerGen-kendelsen, nævnt ovenfor i præmis 32, præmis 66).
- 39 Det er i lyset af ovennævnte betingelser og bemærkninger, at det skal undersøges, om CCIA, SIIA, CompTIA og ACT kan gives tilladelse til at indtræde i sagen.

Begæringen fra CCIA

- 40 CCIA er en sammenslutning, der omfatter virksomheder inden for sektorerne informatik og telekommunikation. CCIA har anmodet om tilladelse til at indtræde til støtte for Kommissionens påstande. CCIA har i den forbindelse anført, at sammenslutningen har status som juridisk person, at dens formål og virksomhed består i at repræsentere dens medlemmer og varetage deres interesser, at den repræsenterer et væsentligt antal virksomheder, som udøver virksomhed i den omhandlede sektor, og at den foreliggende sag rejser principielle spørgsmål, der kan berøre medlemmerne.
- 41 CCIA har anført, at dens medlemmer er berørt af hovedsagen og den foreliggende sag om foreløbige forholdsregler på flere måder. CCIA har navnlig anført, at visse af sammenslutningens medlemmer producerer styresystemer til arbejdsgruppeservere, og andre af sammenslutningens medlemmer producerer software, som konkurrerer med softwarepakken Windows Media Player. Mere generelt udøver visse af sammenslutningens medlemmer ifølge CCIA virksomhed på de markeder, hvor Microsoft anvender strategier med koblingssalg og salgsnægtelse som dem i den foreliggende sag. Endelig er næsten alle sammenslutningens medlemmer væsentlige brugere af styresystemer for arbejdsgruppeservere og berøres derfor af Microsofts adfærd. CCIA har ligeledes gjort gældende, at dens medlemmer ikke kun er berørt i forhold til hovedsagens udfald, men ligeledes af datoen, hvor sagen vil blive afgjort, i det omfang de i beslutningen konstaterede misbrug allerede nu har haft alvorlige skadevirkninger på markedet.
- 42 CCIA har afslutningsvis gjort gældende, at sammenslutningen har spillet en aktiv rolle under den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af beslutningen.
- 43 Kommissionen har erklæret, at den ikke har indsigelser med hensyn til CCIA's begæring. Microsoft har ikke fremsat bemærkninger.

- 44 Retten finder, at CCIA's interventionsbegæring kan tages til følge.
- 45 For det første har CCIA anført, uden at dette punkt bestrides af sagsøgeren eller Kommissionen, at sammenslutningen varetager interesserne for de virksomheder, som er aktive i sektoren for informationsteknologi, og blandt disse virksomheder findes nogle store virksomheder, der konkurrerer direkte med Microsoft på visse af de markeder, som er omhandlet i beslutningen. CCIA må derfor anses for tilstrækkelig repræsentativ for virksomheder, der er aktive i den omhandlede sektor.
- 46 For det andet har CCIA ifølge artikel 2, punkt A, i sammenslutningens vedtægter til formål, for det første, at fremme informatik- og kommunikationssektorenes interesser og, for det andet, at fremme medlemmernes interesser. Det fremgår endvidere af artikel 1, stk. 2, i CCIA's statutter, at CCIA bl.a. har til formål at oplyse de offentlige myndigheder og den brede offentlighed om vigtigheden af en »fuld, loyal og åben konkurrence« inden for de omhandlede sektorer. Det fremgår ligeledes af artikel 1, stk. 2, i CCIA's vedtægter, at CCIA kan træffe »alle [...] retlige foranstaltninger for at opfylde [sammenslutningens] formål«. Derfor skal CCIA betragtes som bl.a. havende til formål at varetage medlemmernes interesser.
- 47 For det tredje rejser den foreliggende sag spørgsmålet om, under hvilke omstændigheder en producent af software, der befinder sig i en dominerende stilling, kan pålægges at afgive ophavsretligt beskyttede oplysninger til tredjemand for at muliggøre interoperabilitet mellem nævnte tredjemands produkter og den nævnte producents produkter. Den foreliggende sag rejser også spørgsmålet om, under hvilke omstændigheder det kan være i strid med artikel 82 EF, at en producent af software eller edb-hardware, som indtager en dominerende stilling, integrerer nye produkter eller nye funktioner i et eksisterende produkt. Rettens stillingtagen til disse spørgsmål under sagen om foreløbige forholdsregler er ifølge CCIA i princippet egnet til at berøre arbejdsbetingelserne for de virksomheder, som udøver virksomhed i sektoren for informationsteknologi.

- 48 For det fjerde udøver CCIA's medlemmer virksomhed i den pågældende sektor, og deres interesser vil derfor muligvis blive berørt af Rettens stillingtagen under sagen om foreløbige forholdsregler.
- 49 Desuden har CCIA deltaget i den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af beslutningen.
- 50 CCIA's begæring om at indtræde i den foreliggende sag vedrørende foreløbige forholdsregler bør derfor tages til følge.

Begæringen fra SIIA

- 51 SIIA er en sammenslutning af softwareproducenter, der omfatter mere end 600 medlemmer. Den har anmodet om tilladelse til at indtræde til støtte for Kommissionens påstande.
- 52 SIIA har gjort gældende, at sammenslutningen fik tilladelse til at indtræde i eget navn i den administrative procedure, ligesom Time Warner Inc., Novell og RealNetworks, som er tre af dens medlemmer. SIIA har endvidere anført, at Rettens afgørelse i hovedsagen i den foreliggende sag vil have følger for dens medlemmers mulighed for at konkurrere med Microsoft, og desuden vil visse af disse medlemmers økonomiske overlevelsesmuligheder være truet, hvis de afhjælpende foranstaltninger, der er foreskrevet i beslutningen, ikke bliver bragt i anvendelse. SIIA har endelig understreget, at en stadfæstelse af beslutningen vil gøre det muligt for dens medlemmer at afsætte yderligere ressourcer til forskning og udvikling.
- 53 Kommissionen har erklæret, at den ikke har indsigelser med hensyn til SIIA's begæring. Microsoft har ikke fremsat bemærkninger.

- 54 Retten finder, at SIIA's interventionsbegæring kan tages til følge.
- 55 For det første har SIIA anført, uden at dette bestrides af hverken Microsoft eller Kommissionen, at den udgør den største sammenslutning af softwareudviklende virksomheder og omfatter mere end 600 medlemmer, der udøver virksomhed fordelt over hele verden. SIIA kan derfor betragtes som repræsentant for et væsentligt antal virksomheder i informationsteknologisektoren.
- 56 For det andet fremgår det af artikel II i SIIA's vedtægter, at den er en »erhvervssammenslutning, der er grundlagt for at kunne varetage fælles interesser, i handelsmæssig sammenhæng og i forbindelse med softwaresektorens offentlige politik, inden for sektorernes software og digitalbaserede data«. Det fremgår af nævnte bestemmelse, at SIIA har kompetence til at »tage alle former for retsskridt«, der sætter sammenslutningen i stand til at opnå de nævnte formål. SIIA bør derfor på dette stadium betragtes som en sammenslutning, der bl.a. har til formål at varetage medlemmernes interesser.
- 57 For det tredje bemærkes — med samme begrundelse som anført ovenfor i præmis 47 — at Rettens stillingtagen i sagen om foreløbige forholdsregler til de principielle spørgsmål, som nærværende sag rejser, vil være egnet til at berøre arbejdsbetingelserne for de virksomheder, som udøver virksomhed i sektoren for informationsteknologi.
- 58 For det fjerde har SIIA gjort gældende, uden at dette bestrides hverken af Microsoft eller Kommissionen, at den repræsenterer virksomheder, som konkurrerer med Microsoft på de markeder, som er omhandlet i beslutningen, navnlig virksomheder inden for softwareudvikling. Under disse omstændigheder kan SIIA's medlemsvirksomheders interesser påvirkes af Rettens stillingtagen.

- 59 Desuden har SIIA deltaget i den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af beslutningen.
- 60 SIIA's begæring om at indtræde i den foreliggende sag om foreløbige forholdsregler bør derfor tages til følge.

Begæringen fra CompTIA

- 61 CompTIA er en sammenslutning af virksomheder inden for områderne informationsteknologi og kommunikation. CompTIA har anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen til støtte for Kommissionens påstande.
- 62 CompTIA har gjort gældende, at den opfylder alle de betingelser, der følger af retspraksis for at få tilladelse til at indtræde (kendelsen i sagen Kruidvat mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 37, og kendelse afsagt af Rettens præsident den 30.10.2003, forenede sager T-125/03 R og T-253/03 R, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen, Sml. II, s. 4771, præmis 41 ff.).
- 63 For det første har CompTIA angivet at være den største erhvervssammenslutning i verden på områderne informationsteknologi og telekommunikation, med mere end 16 000 medlemmer i 89 stater.
- 64 For det andet er CompTIA i henhold til sine vedtægter bemyndiget til at varetage sine medlemmers interesser og er berettiget til at indtræde i den foreliggende sag, i det omfang de spørgsmål, som er rejst i forbindelse med denne, direkte berører dens medlemmer.

- 65 For det tredje rejser beslutningen ifølge CompTIA grundlæggende spørgsmål, som berører hele informationsteknologisektoren.
- 66 Kommissionen finder, at CompTIA ikke har en tilstrækkelig interesse i sagens afgørelse. Kommissionen har i den forbindelse anført, at CompTIA's vedtægter ikke nævner varetagelsen af medlemmernes interesser eller repræsentationen af disse. Desuden er den konkurrencepolitiske erklæring, som CompTIA har vedlagt begæringen, kun et udkast til et fælles standpunkt, som hverken giver CompTIA en opfordring eller en bemyndigelse til at træffe foranstaltninger med henblik på at forsvare dette standpunkt. Desuden er det ikke relevant i forbindelse med den foreliggende sag, at CompTIA har fået tilladelse til at indtræde i visse amerikanske retssager som *amicus curiae*. Tilladelsen til at lade CompTIA deltage som interesseret part i den administrative procedure er ikke i sig selv afgørende, da de kriterier, der anvendes for at få lov til at fremsætte bemærkninger inden for rammerne af den administrative procedure, ikke nødvendigvis er de samme som de kriterier, der er fastsat i artikel 40, stk. 2, i Domstolens statut.
- 67 Microsoft har ikke fremsat bemærkninger vedrørende CompTIA's begæring.
- 68 Den 13. juli 2004 har Retten opfordret CompTIA til bl.a. at præcisere de bestemmelser i sammenslutningens vedtægter, som den støtter sig på for at godtgøre, at den har til formål at varetage medlemmernes interesser.
- 69 Ved skrivelse af 16. juli 2004 har CompTIA anført, at den på dette punkt støtter sig på artikel II og XI i vedtægterne, på den konkurrencepolitiske erklæring, der blev vedtaget af sammenslutningens bestyrelse, såvel som på Section 2 i dens stiftelsesdokument. CompTIA har ligeledes understreget, at den tidligere har interveneret i de amerikanske retssager. Den 21. juli 2004 fremlagde Kommissionen sine bemærkninger, hvori den anførte, at CompTIA højst kan betragtes som en sammenslutning, som har til formål at fremme medlemmernes interesser, men ikke

at repræsentere medlemmerne eller forsvare dem. Imidlertid har Fællesskabets retsinstanter allerede afvist interventionsbegæringer fra sammenslutninger, der kun skal fremme deres medlemmers fælles interesser (kendelse afsagt af formanden for Rettens Tredje Afdeling den 25.6.1999, sag T-13/99, Pfizer Animal Health mod Rådet, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 28).

- 70 Retten finder, at CompTIA's interventionsbegæring kan tages til følge.
- 71 For det første har CompTIA anført, uden at dette er bestridt hverken af Microsoft eller Kommissionen, at sammenslutningen repræsenterer mere end 16 000 medlemmer i mere end 80 stater, og 200 af sammenslutningens medlemmer har i øvrigt deres hovedsæde i Europa. Disse medlemmer er aktive på alle niveauer inden for informatikindustrien og omfatter navnlig softwareudviklende virksomheder, hardwareproducenter, servicevirksomheder inden for informationsteknologi, distributører, detailhandlere og videresælgere. CompTIA kan følgelig betragtes som en sammenslutning, der repræsenterer et væsentligt antal virksomheder, som er aktive i informationsteknologisektoren.
- 72 Hvad for det andet angår CompTIA's formål fremgår det af Section 2 i stiftelsesdokumentet, at sammenslutningen har til formål »at tage alle retsskridt eller træffe alle retlige foranstaltninger [...] som kan iværksættes af selskaber oprettet i henhold til staten Connecticut's lov om selskaber bortset fra aktieselskaber, som ændret«. I henhold til samme bestemmelse er CompTIA, »uden at det foregående herved begrænses«, oprettet »med det formål at fremme og tilskynde til de højeste standarder for kvalitet og fremme regler for god og professionel handelsskik blandt sine medlemmer og i informationssektoren i det hele taget«. I artikel II i CompTIA's vedtægter gentages sammenslutningens forskellige formål, og det præciseres yderligere, at CompTIA for at gennemføre disse formål »vil bestræbe sig på [...] at formulere et program med det formål at kunne markere medlemmernes fælles interesser over for informatikindustrien, myndighederne og den brede offentlighed«. CompTIA har yderligere anført, at den har interveneret i flere amerikanske retssager og ligeledes har deltaget som interesseret tredjepart i

Kommissionens administrative procedure for at efterkomme den konkurrencepolitiske erklæring, som blev godkendt af dens bestyrelse. Henset til disse forhold kan CompTIA anses for bl.a. at have til formål at forsvare medlemmernes interesser.

- 73 For det tredje bemærkes — med samme begrundelse som anført ovenfor i præmis 47 — at Rettens stillingtagen i sagen om foreløbige forholdsregler til de principielle spørgsmål, som nærværende sag rejser, vil være egnet til at berøre arbejdsbetingelserne for de virksomheder, som udøver virksomhed i sektoren for informationsteknologi.
- 74 For det fjerde repræsenterer CompTIA mange virksomheder på de omhandlede markeder og omfatter navnlig softwareudviklende virksomheder, hvis interesser kan berøres af Rettens stillingtagen.
- 75 Hertil kommer, at CompTIA har deltaget i den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af beslutningen.
- 76 CompTIA's begæring om at indtræde i den foreliggende sag om foreløbige forholdsregler bør derfor tages til følge.

Begæringen fra ACT

- 77 ACT er en erhvervssammenslutning, der omfatter knap 3 000 virksomheder, som er aktive inden for udviklingen af software, systemkompatibilitet, rådgivning og uddannelse inden for informatik samt elektronisk handel (e-commerce). ACT har anmodet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Microsofts påstande.

78 ACT har gjort gældende, at den opfylder betingelserne for tilladelse til at intervenere for sammenslutninger, således som disse fremgår af retspraksis (kendelsen i sagen Kruidvat mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 37). ACT har for det første anført, at den havde fået tilladelse til at deltage i den administrative procedure, som førte til vedtagelsen af beslutningen. ACT har endvidere gjort gældende, at Microsofts søgsmål rejser principielle spørgsmål, som ifølge ACT kan have følger for hele informatiksektorens funktion og særligt for sammenslutningens medlemmers erhvervsudøvelse. ACT har en særlig interesse i overensstemmelse og stabilitet i den retlige behandling af software-grænseflader i De Forenede Stater og i Den Europæiske Union.

79 Sammenslutningens medlemmer har ifølge ACT en betydelig erhvervsudøvelse i EØS og vil blive berørt på skadelig vis, såfremt sagsøgeren ikke får medhold i hovedsagen eller i tilfælde af en øjeblikkelig gennemførelse af beslutningen. Hvis beslutningen bliver gennemført, vil det forringe værdien af deres bestand af intellektuelle ejendomsrettigheder og føre til en nedgang i investeringerne i de selskaber, der udøver erhverv i informationssektoren. Offentliggørelsen af kommunikationsprotokollerne til Windows vil fremstå som et fortilfælde, der for det første vil udløse en udtalt ustabilitet med hensyn til styresystemer til servere og for det andet fremkalde visse risici for funktionsfejl. Den afhjælpende foranstaltning, der pålægger en markedsføring af Windows uden softwareprogrammet Windows Media Player, fjerner i sig selv adgangen for ACT's medlemmer til at benytte programmeringsgrænseflader for applikationer (Application Programming Interfaces, herefter »API«) og stiller sig i øvrigt hindrende i vejen for produktion og vedligeholdelse af en sikker platform.

80 Kommissionen har anført, at den ikke har indsigelser med hensyn til begæringen fra ACT. Microsoft har ikke fremsat bemærkninger inden for den fastsatte frist.

81 Retten finder, at ACT's interventionsbegæring kan tages til følge.

- 82 For det første har ACT, uden at dette bestrides hverken af Microsoft eller Kommissionen, anført, at den er en erhvervssammenslutning, der repræsenterer mere end 3 000 virksomheder, der er erhvervsaktive inden for udviklingen af software, systemkompatibilitet, rådgivning og uddannelse inden for informatik samt elektronisk handel (e-commerce). ACT har ligeledes præciseret, at dens medlemmer dels findes over hele verden, bl.a. inden for EØS, dels at dens medlemskreds omfatter virksomheder af forskellig størrelse. ACT kan derfor anses for at repræsentere et betydeligt antal virksomheder i informationsteknologisektoren.
- 83 For det andet har ACT ifølge artikel II, litra d), i sammenslutningens vedtægter til formål »at varetage [medlemmernes] interesser og rettigheder«. Det følger af artikel II, litra f), i ATC's vedtægter, at sammenslutningen har til formål »at forbedre konkurrencen inden for teknologiindustrien og at beskytte produkter, virksomheder og teknologiindustrier mod ubegrundede bestemmelser eller foranstaltninger, som skader den frie og åbne konkurrence mellem disse produkter, virksomheder og industrier«. ACT kan derfor anses for bl.a. at have til formål at varetage medlemmernes interesser.
- 84 For det tredje bemærkes — med den samme begrundelse som anført ovenfor i præmis 47 — at Rettens stillingtagen i sagen om foreløbige forholdsregler til de principielle spørgsmål, som nærværende sag rejser, vil være egnet til at berøre arbejdsbetingelserne for de virksomheder, som udøver virksomhed i sektoren for informationsteknologi.
- 85 For det fjerde omfatter ACT bl.a. virksomheder, der er specialiseret i udviklingen af software, hvorfor deres interesser kan berøres af Rettens stillingtagen.
- 86 Hertil kommer, at ACT har deltaget i den administrative procedure, der førte til beslutningens vedtagelse.

- 87 ACT's anmodning om tilladelse til at indtræde i den foreliggende sag om foreløbige forholdsregler bør derfor tages til følge.

De individuelle interventionsbegæring

Begæringen fra Novell

- 88 Novell og selskabets datterselskaber virker på forskellige softwaremarkeder. Novell har været aktiv på området for informationsnetværk, siden det udviklede og markedsførte softwareprogrammet NetWare i 1983. Som grundlag for interventionsbegæringen til støtte for Kommissionens påstande har Novell gjort gældende, at selskabets interesse i afgørelsen af denne sag om foreløbige forholdsregler beror på mange faktorer. For det første har selskabet lige fra begyndelsen deltaget meget aktivt i den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af beslutningen, hvilket gav selskabet mulighed for at påvirke Kommissionens analyse såvel vedrørende faktiske som retlige omstændigheder. For det andet er Novell som Microsofts primære konkurrent på markedet for styresystemer for arbejdsgrupper-servere berørt af Microsofts afvisning af at udlevere interoperabilitetsinformationerne. Novells konkurrencemæssige stilling er som følge heraf blevet hurtigt svækket, hvilket Kommissionen også lagde til grund i beslutningen (beslutningens betragtning 590, 593 og 594). For det tredje har Novell gjort gældende, at Kommissionens antagelse, hvorefter Microsofts afvisning af at udlevere interoperabilitetsinformationerne er udtryk for en generel linje fra selskabets side, navnlig er støttet på behandlingen af anmodninger herom fra Novell (beslutningens betragtning 573). For det fjerde forventer Novell at få fordel af de afhjælpende foranstaltninger, som er pålagt i beslutningens artikel 5, da det er »et selskab, der har en interesse i at udvikle og forhandle konkurrerende produkter til Microsofts på markedet for styresystemer for arbejdsgrupper-servere« i denne artikels forstand.

- 89 Kommissionen har ikke fremført indsigelser med hensyn til Novells begæring, men Microsoft har fremsat en række bemærkninger. For det første har Microsoft gjort gældende, at Novell ifølge beslutningens betragtning 573 ikke har anmodet

Microsoft om at udlevere dets kommunikationsprotokoller, men blot har anmodet om at få tilladelse til at udskifte en indholdsfortegnelse (directory) til Windows styresystemet med en fortegnelse til NetWare styresystemet. Endvidere har Microsoft anført, at Novell ikke har anmodet om at få licens på kommunikationsprotokollerne vedrørende relationen mellem bruger og server, således som aftalt ved det udenretlige forlig indgået mellem de amerikanske myndigheder og Microsoft. Sidstnævnte virksomhed har derfor stillet spørgsmålet, om Novell, som selskabet hævder, vil have »direkte fordel« af de afhjælpende foranstaltninger, der er pålagt af Kommissionen. Uopsætteligheden vedrørende adgangen til Microsofts teknologi dementeres af den eksisterende interoperabilitet mellem styresystemet NetWare og styresystemet Windows og af Novells manglende anmodning om at få licens på Microsofts kommunikationsprotokoller.

90 Retten finder, at Novells begæring om at måtte intervenere til støtte for Kommissionens påstande kan tages til følge.

91 I det omfang det er fastslået i beslutningen, at Microsoft har misbrugt sin dominerende stilling, idet selskabet afviste at udlevere interoperabilitetsinformationerne og at tillade brug af disse informationer til udvikling og markedsføring af produkter, der vil konkurrere med Microsofts egne produkter på markedet for styresystemer for arbejdsgruppeservere, må Novell, i sin egenskab af konkurrent til Microsoft, anses for at have en interesse i, at det fastslåede misbrug øjeblikkeligt ophører. Det skal herved bemærkes, at det fremgår af beslutningen, at Microsofts markedsandel på markedet for styresystemer til arbejdsgruppeservere »er vokset siden selskabets indtræden på markedet og forsætter med at vokse, således at den største konkurrent på dette marked, Novell, i løbet af få år har mistet sin førsteplads og nu indtager en andenplads« (betragtning 590), og at »Kommissionens indsamlede oplysninger viser, at der er en risiko for, at konkurrencen på markedet for styresystemer til arbejdsgruppeservere forsvinder« (betragtning 781).

- 92 Desuden har Novell deltaget meget aktivt i Kommissionens administrative procedure. Som det fremgår af beslutningen, er Novells udtalelser, som er indgivet i selskabets egenskab af interesseret tredjemand i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 19, stk. 2, i Rådets forordning nr. 17 af 6.2.1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel [81] og [82] (EFT 1959-1962, s. 81), i behørigt omfang taget i betragtning af Kommissionen.
- 93 Novell har endelig en direkte interesse i, at anmodningen om udsættelse af gennemførelsen af beslutningens artikel 5 ikke tages til følge, da det er et selskab, der er omfattet af denne bestemmelses anvendelsesområde.

Begæringen fra RealNetworks

- 94 I begæringen om at måtte intervenere til støtte for Kommissionens påstande har RealNetworks anført, at selskabet for det første er aktivt på de markeder, der er berørt af Microsofts adfærd, som består i at koble salget af softwarepakken Windows Media Player sammen med salget af pc-styresystemet Windows, og for det andet, at selskabet som interesseret tredjemand har deltaget aktivt i Kommissionens administrative procedure.
- 95 Hverken Microsoft eller Kommissionen har fremført indsigelser mod RealNetworks' interventionsbegæring.
- 96 RealNetworks er en udbyder af specialiseret software til digitale multimediydelser, der leveres via data- og teknologinetværk, som gør det muligt at skabe, at markedsføre og at modtage det digitale multimedaiindhold. Når henses til de

faktorer, der er anført af RealNetworks til støtte for selskabets interventionsbegæring, og hvis rigtighed fremgår af beslutningen (navnlig betragtning 112-118, betragtning 125-134, betragtning 812, samt betragtning 855-856), finder Retten, at RealNetworks har godtgjort at have en tilstrækkelig interesse i, at anmodningen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge.

Begæringen fra Digimpro m.fl.

- 97 Digimpro m.fl. har anmodet om at måtte intervenere i sagen til støtte for Microsofts begæring om udsættelse af gennemførelsen af de bestemmelser i beslutningen, der pålægger Microsoft at tilbyde en version af sit pc-styresystem Windows, der hverken indeholder Windows Media Player eller de koder, ved hjælp af hvilke systemet fungerer. Alle disse intervenienter mener at have en direkte og aktuel interesse i udsættelsen af gennemførelsen af beslutningens artikel 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, idet en øjeblikkelig gennemførelse vil påføre dem en alvorlig og uoprettelig skade.
- 98 Disse intervenienter producerer eller udvikler software og applikationer, der kører på Windows-styresystemet, og de har forklaret, at de af denne grund er direkte eller indirekte afhængige af, at softwarepakken Windows Media Players funktion er koblet til dette styresystem.
- 99 For det første har visse af intervenienterne udviklet og markedsført, eller udvikler stadigvæk, produkter, der fungerer sammen med det til pc-styresystemet Windows knyttede softwareprogram Windows Media Player. Beslutningen har derfor den konsekvens, at de tvinges til at ændre deres produkt, så det indeholder en funktion, der skal opdate, om styresystemet på deres kunders computere indeholder Windows Media Player, og hvis dette ikke er tilfældet, oplyse dem om de nødvendige skridt til at installere softwaren Windows Media Player. Som alternativ kan de ændre deres produkter ved at indlægge en kopi af koden til Windows Media Player software i dem. Uanset hvilke metode der vælges, vil den være kostbar i tid og penge.

- 100 For det andet gør disse intervenienter gældende, at nogle af dem må levere et opdateret softwareprogram til de kunder, der bruger de aktuelle eller ældre versioner af deres produkt, i det omfang disse kunder kunne blive foranlediget til at bruge deres produkter på en computer med et Windows-styresystem uden softwarepakken Windows Media Player. At skulle levere et sådant korrigeret program vil føre til højere omkostninger og medføre mange praktiske problemer.
- 101 For det tredje kan adskillelsen af Windows Media Player og pc-styresystemet Windows forstyrre funktionerne i intervenienternes produkter, selv i det tilfælde hvor kunden selv har installeret Windows Media Player på sin pc. Udviklingen af midler til at afhjælpe disse forstyrrelser vil medføre yderligere omkostninger for intervenienterne.
- 102 For det fjerde frygter intervenienterne, at beslutningen er første fase i en opsplitning af pc-styresystemet Windows og dermed en kilde til stor usikkerhed i forretningslivet.
- 103 For det femte har intervenienterne gjort gældende, at Microsofts forbedringer til styresystemet Windows fik dem til at forbedre deres egne produkter eller udbyde dem på ny. Disse forbedringer ville imidlertid ikke længere være mulige, hvis Microsoft blev forhindret i at udvikle sit styresystem.
- 104 Microsoft har ikke fremsat bemærkninger inden for den fastsatte frist.

- 105 Kommissionen har stærkt betvivlet Digimpro m.fl.'s interesse i at intervenere. Kommissionen har anført, at interessen for disse intervenienter, som synes at tilhøre den store kategori af uafhængige softwaresælgere, hverken er direkte, aktuel eller sikker.
- 106 Kommissionen finder først og fremmest, at argumenterne, der henviser til fremtidige retssager eller en fremtidig udvikling af styresystemet Windows, ikke kan betragtes som udtryk for en sådan interesse i afgørelsen af sagen.
- 107 Kommissionen er ligeledes af den opfattelse, at de fremførte argumenter i interventionsbegæringen mere eller mindre viser, at de uafhængige forhandlere har en tilskyndelse til at udvikle programmer, der benytter Windows Media Player, idet de ved, at dette softwareprogram er en integreret del af styresystemet Windows, og at køberne af dette system derfor automatisk har dette program installeret på deres computer. Kommissionen har dog fastholdt, at beslutningen ikke pålægger intervenienterne at ændre deres produkter. Beslutningen har den virkning at give forbrugerne et valg mellem at købe en udgave af styresystemet med eller uden softwarepakken Windows Media Player, et valg, som er baseret på produktets kvalitet og ikke på den blotte omstændighed, at det er koblet til styresystemet Windows. Softwareforhandlerne bør derfor tilpasse sig forbrugernes valg og indrette deres virksomhed derefter. Der er altid en mulighed for at skabe produkter, der passer til Windows Media Player software og efterfølgende overtale forbrugerne til at vælge den udgave af styresystemet Windows, der indeholder Windows Media Player software, baseret på kvaliteten af virksomhedernes produkter og tjenesteydelser. Der er derfor ingen grund til at tro, at beslutningen skulle medføre omkostninger eller være til direkte skade for intervenienterne. Da de eventuelle omkostninger, som de måtte komme til at bære, afhænger af beslutninger, som skal træffes i fremtiden, er intervenienternes interesse i afgørelsen af tvisten utilstrækkelig (Rettens kendelse af 23.3.1998, sag T-18/97, Atlantic Container Line m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 589, præmis 14). Hvad angår intervenienternes anbringende om, at deres produkter ikke længere vil kunne fungere rigtigt, viser dette den hypotetiske karakter af interessen i afgørelsen af sagen.

- 108 Hvad nærmere bestemt angår den påståede interesse, som hver af intervenienterne har påberåbt sig, har Kommissionen gjort gældende, at Digimpro Ltd i dag ikke er aktivt på noget marked, at det ikke er sandsynligt, at den af TeamSystem SpA påberåbte skade vil indtræde, medmindre forbrugerne vælger at anvende den udgave af styresystemet Windows, som ikke har softwarepakken Windows Media Player — hvilken mulighed formentlig allerede foreligger i dag — og at selskabet Mamut ASA henviser til kompatibilitetsproblemer mellem sine produkter og Microsofts, der er lidet sandsynlige, taget i betragtning, hvor tæt båndet mellem disse to selskaber er. Hvad angår CODA Group Holding Ltd's interesse i afgørelsen af sagen er denne interesse hverken sikker eller direkte, idet virksomhedens produkter ikke er baseret direkte på den til styresystemet Windows knyttede software Windows Media Player.
- 109 Kommissionen har tilføjet, at hvis intervenienternes argumentation blev taget til følge, ville det betyde, at alle softwareudviklere i verden skulle have tilladelse til at indtræde i sagen.
- 110 Retten bemærker, at gennemførelsen af beslutningen har den virkning at pålægge Microsoft at udbyde to udgaver af sit pc-styresystem, en udgave uden softwarepakken Windows Media Player og en med. Som følge af denne nye situation er det ikke længere muligt for softwareproducenter at gå ud fra, at der findes multimedia programmeringsgrænseflader for applikationer (API) på alle computere med et Windows styresystem. Den nødvendige tilpasning af deres produkter, som dette medfører, og det heraf følgende ansvar for den teknologiske opdatering kan medvirke til mærkbare meromkostninger for de nævnte producenter. Omvendt vil en manglende tilpasning af deres produkter til den nye situation på markedet, der vil opstå ved en gennemførelse af beslutningen, kunne forhindre dem i at vinde en påregnet kundekreds.
- 111 På baggrund af disse faktorer finder Retten, at markedsføringen af pc-styresystemet Windows, der ikke har Windows Media Player softwarepakken indbygget, risikerer at påvirke de omhandlede softwareproducenters erhvervsudøvelse betydeligt, hvorfor deres interesse i udsættelsen af gennemførelsen af beslutningen er godtgjort. Faktorerne, som blev fremlagt i deres interventionsbegæring, begrundet den konklusion, at begæringerne fra TeamSystem SpA og Mamut ASA bør tages til følge, og de kan følgelig indtræde til støtte for Microsofts påstande i denne sag om foreløbige forholdsregler.

- 112 Når henses til argumentationen i Digimpro Ltd's interventionsbegæring, kan det derimod ikke antages, at selskabet har godtgjort at have en aktuell interesse i afgørelsen af sagen vedrørende foreløbige forholdsregler. Det fremgår således af begæringen, at dette selskabs hovedprodukt endnu ikke er markedsført, idet selskabet, uden at give en præcis tidsplan for lanceringen af produktet, har anført, at produktet »bliver« et softwareprogram, der gør det muligt for forbrugerne interaktivt at behandle oplagrede lyddata, og at det vil fungere som en tillægsfunktion til softwareprogrammet Windows Media Player.
- 113 Henset til de fremlagte oplysninger i interventionsbegæringen, må det ligeledes konkluderes, at begæringen indleveret af CODA Group Holdings Ltd ikke kan tages til følge. Risikoen for, at Windows Media Player ved at blive afkoblet fra styresystemet Windows kan påvirke funktionen af visse af intervenientens applikationer, er ikke tilstrækkelig til at godtgøre, at selskabet har en interesse i at intervenere, da det fremgår af begæringen, at de nævnte applikationer allerede bliver leveret til selskabets kunder på flere andre platforme end Windows platformen, såsom IBM AS/400 og Unix, og at selskabets produkter ikke er direkte baseret på softwarekoden til Windows Media Player, der er knyttet til styresystemet Windows.
- 114 Herefter skal interventionsbegæringen fremsat af TeamSystem SpA og Mamut ASA tages til følge, hvorimod interventionsbegæringen fra Digimpro Ltd og CODA Group Holdings Ltd. ikke tages til følge.

Begæringen fra DMDsecure.com m.fl.

- 115 DMDsecure.com m.fl., som er selskaber, der arbejder inden for medierne, i fritids- og underholdningsbranchen samt inden for telekommunikation, har fremsat begæring om at måtte intervenere til støtte for Microsofts påstande. DMDsecure.com BV forhandler systemer, komponenter og løsninger til behandlingen af digitale rettigheder og vedrørende beskyttelse af samt adgang til data på servere. MPS

Broadband AB sender internationale tv-udsendelser baseret på internettet. Pace Micro Technology plc er hovedsageligt aktiv i forbindelse med teknologier inden for digitalt TV med en universalmodtagerboks. Quantel Ltd. leverer hardware-produkter inden for sektorerne TV og film. Endelig er Tandberg Television Ltd forhandler af produkter og systemer inden for live video på forskellige netværk.

- 116 Alle disse selskaber har gjort gældende, at de har en direkte og særlig interesse i at opnå en udsættelse af gennemførelsen af beslutningen, idet deres erhvervsudøvelse direkte og i betydelig grad kan blive berørt af afgørelsen af sagen om foreløbige forholdsregler og hovedsagen (kendelsen i sagen Kruidvat mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 37, præmis 10). Microsofts forpligtelse til at udvikle og udbyde en udgave af dets styresystem uden softwareprogrammet Windows Media Player berører intervenienterne, i det omfang deres produkter fungerer med dette softwareprogram. De bliver følgelig nødt til at ændre deres produkter for at gøre dem kompatible med andre softwareprogrammer. En sådan ændring er ifølge intervenienterne dyr, teknisk kompliceret og vil have følger for de tjenesteydelser, der leveres i forbindelse med de omhandlede produkter.
- 117 Microsoft har ikke fremsat bemærkninger til interventionsbegæringen inden for den fastsatte frist, hvorimod Kommissionen har givet udtryk for en stærk tvivl vedrørende intervenienternes interesse.
- 118 Kommissionen finder, at intervenienterne ikke har godtgjort nogen direkte, aktuel og sikker interesse i afgørelsen af sagen om foreløbige forholdsregler. Det fremgår af intervenienternes argumenter, at de har en naturlig tilskyndelse til at fremme en enkelt teknologi, og at deres beslutning om at basere deres produkter på softwareprogrammet Windows Media Player er begrundet af den omstændighed, at de ved, at dette softwareprogram er forbundet med styresystemet Windows, og at det derfor automatisk købes af forbrugerne.

- 119 I modsætning til hvad intervenienterne har gjort gældende, forpligter beslutningen ifølge Kommissionen dem under ingen omstændigheder til at ændre deres produkter. Den giver blot forbrugerne mulighed for at vælge udgaven med Windows Media Player eller udgaven uden dette softwareprogram, et valg, som er forbundet med det tilbudte produkts kvalitet, og ikke med den omstændighed, at det er koblet til styresystemet Windows. Selskaberne, navnlig dem, som baserer sig på den vide udbredelse af softwareprogrammet Windows Media Player, må derfor ifølge Kommissionen tilpasse sig forbrugerens valg og indrette deres virksomhed herefter. Disse selskaber vil altid have en mulighed for at skabe produkter, der kun passer til Windows Media Player software, og efterfølgende overtale forbrugerne til at vælge den udgave af styresystemet Windows, der indeholder softwarepakken Windows Media Player, baseret på kvaliteten af deres produkter og tjenesteydelser. Der er ifølge Kommissionen ikke anledning til at antage, at beslutningen skulle medføre omkostninger for eller være til direkte skade for intervenienterne. Da de eventuelle omkostninger, som de måtte komme til at bære, afhænger af beslutninger, som de skal træffe i fremtiden, er intervenienternes interesse i afgørelsen af tvisten utilstrækkelig (Rettens kendelse i sagen Atlantic Container Line m.fl. mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 107, præmis 14).
- 120 Kommissionen har tilføjet, at såfremt disse selskabers interventionsbegæring tages til følge, vil det, fordi de tilhører en heterogen gruppe af selskaber, medføre, at reelt alle softwareproducenter i verden må gives tilladelse til at intervenere.
- 121 I betragtning af de oplysninger, som de har fremlagt for Retten i interventionsbegæringen, findes DMDsecure.com m.fl. at have en direkte og aktuel interesse i, at der sker udsættelse af gennemførelsen af beslutningen, i det omfang de teknologier, de anvender, i vidt omfang er beregnet til at fungere sammen med styresystemet Windows som platform og med softwarepakken Windows Media Player som en integreret del. Gennemførelsen af beslutningen risikerer følgelig at berøre deres erhvervsudøvelse mærkbart, ikke blot fordi det vil kræve en tilpasning til de ændrede omstændigheder som følge af en ændring af de anvendte teknologier, men også fordi gennemførelsen i første omgang lader disse selskaber bære omkostningerne ved denne ændring.
- 122 Begæringen, der er fremsat af DMDsecure.com m.fl., om at måtte intervenere i sagen til støtte for Microsoft tages derfor til følge.

Begæringen fra IDI Nätverkskonsulterna m.fl.

- 123 IDE Nätverkskonsulterna m.fl. har fremsat begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for Microsofts påstande. Disse selskaber er tjenesteydere inden for informationsteknologi, såsom installation, integrering og flytning af dataoplysninger og systemer, støttefunktioner, underleverance samt udformning af websider og udviklingen af software. Deres tjenesteydelser afhænger af den teknologi, som Microsoft har udviklet. Det indgående kendskab, som disse intervenienter har til de produkter, der er udviklet af Microsoft, er anerkendt af Microsoft, som benævner disse selskaber »Microsoft Most Valuable Professionals«. Kun IDE Nätverkskonsulterna AB og Exor AB er ikke blevet tildelt denne titel.
- 124 Med henvisning til Domstolens praksis (Domstolens kendelse af 24.10.1962, forenede sager 16/62 og 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes m.fl. mod Kommissionen, org.ref.: Rec. s. 937) har IDE Nätverkskonsulterna m.fl. gjort gældende, at eftersom gennemførelsen af beslutningen vil berøre deres retlige og økonomiske situation betydeligt, har de en direkte og aktuel interesse i den af Microsoft begærede udsættelse af artikel 4 og artikel 6, litra a), i den nævnte beslutning.
- 125 De negative følger af den afhjælpende foranstaltning, der består i at fjerne Windows Media Player software fra styresystemet Windows, varierer alt efter intervenienternes erhvervsudøvelse.
- 126 For det første installerer visse af intervenienterne styresystemer og brugersoftware på pc'er og leverer tjenesteydelser ved de indbyggede programmer, navnlig forskellige applikationer og støttefunktioner, såsom leveringen af jævnlig opdatering af software. For disse intervenienter udgør eksistensen af to versioner af styresystemet Windows en yderligere omkostning, der skyldes nødvendigheden af at tilpasse tjenesteydelserne i forhold til kundens version af styresystemet Windows og at sikre, at versionen uden softwareprogrammet Windows Media Player virker tilfredsstillende.

- 127 For det andet anvender de intervenienter, der leverer tjenesteydelser i forbindelse med udformning af websider, den af Microsoft udviklede teknologi. For at gøre det audiovisuelle indhold af internetsiderne, som de installerer, tilgængeligt for forbrugere, der benytter en computer uden softwarepakken Windows Media Player, vil intervenienterne komme til at betale udviklings- og supportomkostninger.
- 128 For det tredje skal de intervenienter, der står for uddannelse i Microsofts produkter, tilpasse deres undervisningsprogrammer til brugerens profil.
- 129 Endelig er der visse intervenienter, der beskæftiger sig med udvikling af software og herved anvender mediefunktionen i Windows Media Player software. Som følge af beslutningen vil deres erhvervsområde blive begrænset til kunder, der har valgt styresystemet Windows med softwarepakken Windows Media Player som udstyr, og de er nødt til at ændre indholdet af deres produkter for de kunder, der ikke har foretaget dette valg.
- 130 Microsoft har ikke inden for den fastsatte frist fremsat bemærkninger vedrørende interventionsbegæringen.
- 131 Kommissionen har for sit vedkommende givet udtryk for tungvejende tvivl vedrørende intervenienternes interesse i at intervenere. Da Kommissionens argumentation svarer til den, som den fremsførte som svar på den begæring, DMDsecure.com m.fl. har fremsat, henvises der til præmis 118-120 ovenfor.
- 132 Retten finder, at IDE Nätverkskonsulterna AB's begæring ikke kan tages til følge.

- 133 Hvad angår dette selskab kan en øjeblikkelig gennemførelse af beslutningen ganske vist føre til, at dette selskab må tilpasse de tjenesteydelser, som udbydes til forbrugerne, nemlig rådgivning og underleverance. Afkoblingen mellem softwareprogrammet Windows Media Player og styresystemet Windows kan således få selskabet til at tage denne udvikling i betragtning og tilpasse sine tjenesteydelser herefter. Imidlertid kan tilpasningen af tjenesteydelserne ikke betragtes som en direkte følge af beslutningens gennemførelse, men skal hovedsagligt betragtes som en konsekvens af forbrugernes ret til frit at vælge Windows styresystem uden den tilknyttede softwarepakke Windows Media Player og efterspørge andre tjenesteydelser som følge heraf. Selskabets interesse, baseret på de oplysninger, der er leveret i interventionsbegæringen, kan ikke betragtes som direkte og aktuel i den ovennævnte retspraksis' forstand.
- 134 Derimod skal selskabet Exors begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for Microsofts påstande tages til følge. Det fremgår af interventionsbegæringen, at selskabet Exor udformer websider og udvikler applikationer i et betydeligt omfang, idet det blandt sine kunder har det største svenske jobcenter efter den svenske arbejdsformidling, og at teknologierne, som Exor anvender til at redigere websider, i dag udelukkende er beregnet til at fungere med styresystemet Windows som platform og med softwareprogrammet Windows Media Player som udstyr. Gennemførelsen af beslutningen risikerer således at berøre Exors erhvervsudøvelse betydeligt, ikke kun ved at gøre det nødvendigt at tilpasse sig disse ændrede omstændigheder som følge af ændringen af de anvendte teknologier, men også fordi Exor i første omgang må bære de af ændringen udløste omkostninger. Exors interesse må derfor antages at være tilstrækkelig godtgjort på dette stadium.
- 135 Hvad angår de andre intervenienter kan deres interesse i afgørelsen af sagen om foreløbige forholdsregler ikke på baggrund af de oplysninger, der er indeholdt i begæringen, anses for at være tilstrækkelig godtgjort.
- 136 Idet de i interventionsbegæringen fremsatte påstande ikke er godtgjort, er det således ikke muligt at fastslå, at intervenienternes erhvervsudøvelse berøres i

tilstrækkelig væsentlig grad i tilfælde af, at anmodningen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge. Især hvad angår Rogerson, Tomicic, Valasek og Nati er den del af deres erhvervsudøvelse, der består i udvikling af software, på ingen måde præciseret i begæringen.

- 137 Hertil kommer yderligere, at tilpasningen af tjenesteydelserne inden for datastøttefunktioner (Rogerson, Setka og Tomicic), datauddannelse (Setka) og rådgivning (Tomicic) ikke kan betragtes som en direkte følge af beslutningens gennemførelse, men hovedsagligt skal betragtes som konsekvens af forbrugernes ret til frit at vælge Windows styresystem uden den indbyggede softwarepakke Windows Media Player og efterspørge andre tjenesteydelser som følge heraf (jf. præmis 133 ovenfor).
- 138 Hvad angår Rialdis påståede interesse kan denne ikke anses for direkte, såfremt en afvisning af at tage anmodningen om foreløbige forholdsregler til følge kun risikerer at berøre ham, for så vidt som han oppebærer en andel af overskuddet i det selskab, hvor han er medlem af direktionen, og underdirektør for den afdeling, der er ansvarlig for nye teknologier.
- 139 Det fremgår af ovenstående, at interventionsbegæringen, der er fremsat af IDE Nätverkskonsulterna m.fl., kan tages til følge hvad angår Exor AB, men må afvises hvad angår de andre intervenienter.

Begæringen om fortrolig behandling

- 140 Microsoft har anmodet om, at den fortrolige version af beslutningen ikke bliver stillet til rådighed for intervenienterne.

- ¹⁴¹ Da interventionsbegæringerne tages til følge på de i artikel 116, stk. 2, i Rettens procesreglement fastsatte betingelser, skal fremlæggelsen af de for parterne forkyndte procesdokumenter begrænses til den ikke-fortrolige version, der er udfærdiget af Microsoft. En afgørelse om, hvorvidt begæringen om fortrolig behandling skal tages til følge, vil i givet fald blive truffet senere i lyset af de indsigelser, der måtte blive fremsat herimod.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

- 1) **Det tillades Computer & Communications Industry Association at intervenere i sag T-201/04 R til støtte for Kommissionens påstande.**

- 2) **Det tillades Software & Information Industry Association at intervenere i sag T-201/04 R til støtte for Kommissionens påstande.**

- 3) **Det tillades The Computing Technology Industry Association Inc. at intervenere i sag T-201/04 R til støtte for sagsøgerens påstande.**

- 4) **Det tillades The Association for Competitive Technology at intervenere i sag T-201/04 R til støtte for sagsøgerens påstande.**

- 5) **Det tillades Novell Inc. at intervenere i sag T-201/04 R til støtte for Kommissionens påstande.**

- 6) **Det tillades RealNetworks Inc. at intervenere i sag T-201/04 R til støtte for Kommissionens påstande.**

- 7) **Det tillades TeamSystem SpA og Mamut ASA at intervenere i sag T-201/04 R til støtte for sagsøgerens påstande.**

- 8) **Begæringen, der er fremsat af Digimpro Ltd og af CODA Group Holdings Ltd om at måtte intervenere i sag T-201/04 R til støtte for sagsøgerens påstande, tages ikke til følge.**

- 9) **Det tillades DMDsecure.com BV, MPS Broadband AB, Pace Micro Technology plc, Quantel Ltd og Tandberg Television Ltd at intervenere i sag T-201/04 R til støtte for sagsøgerens påstande.**

- 10) **Begæringen, der er fremsat af IDE Nätverkskonsulterna AB, T. Rogerson, P. Setka, D. Tomicic, M. Valasek, R. Rialdi og B. Nati om at måtte intervenere i sag T-201/04 R til støtte for sagsøgerens påstande, tages ikke til følge.**

- 11) Det tillades Exor AB at intervenere i sag T-201/04 R til støtte for sagsøgerens påstande.

- 12) Justitssekretæren tilstiller intervenienterne den ikke-fortrolige version af procesdokumenterne.

- 13) Der gives intervenienterne en frist for fremsættelse af eventuelle bemærkninger til begæringen om fortrolig behandling. Afgørelsen om, hvorvidt denne begæring skal tages til følge, udsættes.

- 14) Der gives intervenienterne en frist til indgivelse af et interventionsindlæg, der uanset fristen vil kunne suppleres efterfølgende, i givet fald efter en afgørelse om, hvorvidt begæringen om fortrolig behandling skal tages til følge.

Således bestemt i Luxembourg den 26. juli 2004.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Præsident